θανε πρὶν ἐμοῦ. Θέλεις τὰ θέσει εἰς τὸ φέρετρόν μου, πλησίον τῆς καρδίας μου.

Ὁ Ῥεναῖος ἀνεπαύθη πρὸς στιγμὴν Ἡ ζωή του ἐφαίνετο ἀναζωπυρουμένη ἐν τῷ στήθη του. Μὲ ἐθεώρησε μὲ ἴλαρὸν καὶ προσηνὲς βλέμμα.

— Ἤθελες γίνει φίλος μου . . . εἶσαι τοιοῦτος.

Καὶ μ' ἐνεχείρισε μικρὸν κλειδίον, ὅπερ ἡ νεκρουμένη χεῖρ του ἐζήτει πολλὴν ὥραν ἐντὸς τοῦ χαρτοφυλακίου.

— Λάβε, εἶπε, δεῖξέ το εἰς τὸν φίλον μου, εἰς τὸν πατέρα μου, τὸν Κ. Β . . . καὶ θέλει ἐννοήσει . . .

Εἶπέ του νὰ μὴν ἐπιγράψῃ ἐπὶ τοῦ τάφου μου παρὰ τὰς λέξεις ταύτας·

ῬΕΝΑΙΟΣ 11 Σεπτεμβρίου 18 . .

Εὐχαριστῶ, καὶ χαῖρε, κύριε, χαῖρε » !

Καὶ ὕψωσε ἐκ νέου τὰ ὄμματά του εἰς οὐρανούς, ἔτεινε τὴν χεῖρά του πρὸς ὅν τι ἀόρατον, ψιθυρίζων, « βοήθησέ με ».

Καὶ ἀνεγερθείς, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἤκουσα τοὺς ἤχους τῶν σαλπίγγων, εἰδοποιοῦντας, ὅτι τὸ κυνήγιον ἐτελείωσεν.

Ὁ Ῥεναῖος ἀνεβη εἰς οὐρανοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἤχων τούτων τῶν μουσικῶν.

Θεέ μου ἦν ἄρα τοῦτο θρίαμβος ;

Θεέ μου ! ὑπάρχει ἄραγε μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ οὐρανοῦ κόσμος τις ἀόρατος ;

Τίς οἶδε ;

Ὁ Κάρολος Νοδιέρος, ἀνὴρ, ὅστις εἶχε πολλὴν πίστιν, διότι εἶχε καὶ πολὺν ὀρθὸν νοῦν, ἔγραφέ που,

« Ἡ Ἀμερικὴ ἦν κόσμος φανταστικὸς, πρὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου».

(Μετάφρασις) Π.

ΠΟΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ.

Ὑπὸ τοῦ Κ. Κερατρύ.

Α.

Ἡ συνάντησις.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 18 . ., λαβὼν τὸ προάστιόν μου ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Φ ο υ ᾶ, εἶχον καθήσει εἰς τινα αὐτοῦ γωνίαν, ἡσύχως καὶ σκεπτόμενος καθ' ἑαυτὸν περὶ τῆς ἀνθρωποτητος, περὶ τῶν σχέσεων καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, περὶ τῆς θεωρίας τῶν κυβερνήσεων κτλ. κτλ.

Ἡ νοερὰ αὕτη συνδιάλεξις διεκόπη, διότι νεανίας τις, οὗ τινος τὰ χείλη ἐφαίνοντο εἰκονίζοντα ἀφέλειαν καὶ ἀγαθωσύνην, ἐφείλκυσάν ὅλην τὴν προσοχήν μου. Ἀπευθύνθη δὲ οὗτος εἴς τινα φλεγματικὸν ἄνθρωπον, μετρίου ἀναστήματος, κοσμίως ἐνδεδυμένου ἐρέαν χρώματος καστανοχρόου. Ἐκάθηντο δὲ κατέναντι ὁ εἷς τοῦ ἄλλου καὶ ἀρκετὰ πλησίον μου, ὥστε οἱ λόγοι των ἠδύναντο νὰ διεγείρωσι τὴν περιέργειάν μου, κατὰ τοσοῦτον ζωηροτέραν, καθ' ὅσον δὲν ὡμίλουν περὶ πραγμάτων τυχαίων. Ἐζήτησα νὰ πίω ἓν ποτήριον περιπλέον, ὡς πρόφασιν τοῦ νὰ μὴ πραγματήσω τὴν θέσιν μου, καὶ ἔγεινα ὅλος προσοχή.

— Νέε μου συμπατριῶτα, ἔλεγεν ὁ τὸ καστανόχρουν ἐξ ἐρέας ἔνδυμα φορῶν· δὲν ἠξεύρω ἂν συνεννεώμεθα. Μὲ ὁμιλεῖτε περὶ αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα μ' ὅλον ὅτι δύνανται συνεχῶς νὰ ᾖ ναι πλαστὰ, ἀλλ' ἔγειναν δεκτὰ εἰς ὅλα τὰ βιβλία, εἰς πᾶσαν συνομιλίαν· θὰ ἦτο ἀνοησία νὰ τὰ κατηγορήσω, ἔτι δὲ μᾶλλον νὰ τὰ συκοφαντήσω. Θέλω μόνον τολμήσει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ὀλίγον πιστεύω εἰς τὴν ἀφιλοκερδῆ φιλοπατρίαν, καὶ ἔτι ὀλιγώτερον εἰς τὰς μεγάλας ἀρετὰς, ἑτοίμους πάντοτε νὰ τεθῶσιν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ἢ νὰ προσφέρωσι θυσίαν τινά. Τὰ αἰσθήματά μας, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐλαττοῦνται, λαμβάνοντα πλειοτέραν ἐπίτασιν. Ὁ πατριωτισμὸς τῆς Ῥώμης ἦτο λυσιτελέστερος, περιοριζόμενος εἰς μόνην τὴν Ἰταλίαν ἢ καθ' ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. Ἐὰν θέλετε ἐφαρμόσετε τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἔχω διάθεσιν νὰ ἐκταθῶμεν πλειότερον. Ἀγαπῶ τὴν Γαλλίαν, διότι ἡ Ὠδέρνη συμπεριλαμβάνεται εἰς αὐτὴν, τὴν Ὠδέρνην δὲ, διότι περιέχει τὰ ὀστᾶ τῶν πατέρων μου καὶ τὴν μετρίαν κληρονομίαν, ἣν μοὶ ἄρησαν. Ἔχω δὲ χρέος νὰ διαφέρωμαι διὰ τὴν μεγαλόπολίν σας, τοὺς Παρισίους, διότι εἰς αὐτὰ ἔφερα τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ τέκνα μου, ὅπως περαιώσωσι τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν· ἀλλὰ θέλω σὲ εἰπεῖ, μὲ τὴν αὐτὴν εἰλικρίνειαν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνοχώρησίν μου, δὲν θέλω ἔχει τὴν αὐτὴν ἀγάπην πρὸς αὐτοὺς, πρὸ πάντων ἐὰν συλλογίζωνται νὰ δώσωσι νέα μαθήματα εἰς τὴν κυβέρνησίν των. Ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς φιλίας. Φίλτατε Ἀδόλφε· εἶσαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν ζωηρῶν ἐντυπώσεων, καθ' ἃς ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐρᾶν (διότι καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἀνάγκας) σὲ σύρει πρὸς τὸ ὄν, τοῦ ὁποίου τὰ ἐλέμματα εἰσὶ θωπευτικὰ, καὶ αἱ ὑποσχέσεις ἔχουσιν ἀναφορὰν μὲ τὰς ἐπιθυμίας μας. Πίστευσέ με, φυλάχθητι κατὰ τῶν αἰσθημάτων τούτων, τῶν πλειστάκις ἀπατηλῶν. Ἤξευρε ὅτι ὁ μὴ ἐνάρετος ἄνθρωπος οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἄλλο τι εἰμὴ ψευδὴς φίλος, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀναγκαιοῖ μία καρδία θρησκευτική. Ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ ἔρωτος, νέε συμπατριῶτά μου, τὸν ὁποῖον ἠσθάνθην καὶ ἐγὼ ἄλλοτε, εἰς τὴν ἡλικίαν, ἣν σοὶ ἔχεις ἤδη. Νομίζω ὅτι ἔχομεν δύο τρόπους διαφόρους νὰ θεωρήσωμεν αὐτόν. Τὸ κατ' ἐμὲ, πιστεύω ὅτι αὐτὸς εἶναι δοσοληψία τις τοῦ βίου ὑπόθετίς τις σεβαρὰ, καὶ πρέπει νὰ ἀποφασίσῃς μετὰ ὥριμον σκέψιν.

— Ὑπόθεσις ! ἀνέκραξεν ὁ νέος Ἀδόλφος συστέλλων τὰς ὀρρεῖς του καὶ κτυπῶν κατὰ γῆς τὸν πόδα του, δοσοληψία ! Ἄπαγε ! εἶναι τέρψις τοῦ βίου.

— Ἐν τούτοις οὕτω τὸν ἐπίστευσα καὶ ἐγὼ, φιλτατέ μου, καὶ ἠπατήθην. Ἀλλὰ βλέπεις, ἡ βροχὴ ἀναγκάζει τοὺς φοιτητὰς τοῦ καφφενείου νὰ πλημμυροῦν ἐνταῦθα. Δὲν θέλομεν πλέον συνακούεσθαι, διότι ἀναμφιβόλως θέλουν πραγματευθῆ περὶ πολιτικῆς. Ἀμφιβάλλω ἂν συμφωνήσουν ποτέ. Ἂς παραχωρήσωμεν εἰς αὐτούς. Ἐὰν ἐπανέλθῃς οὔριον τὴν αὐτὴν ὥραν ἐνταῦθα, δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν συνομιλίαν μας, καὶ ἴσως σοὶ ἀποδείξω ὅτι διὰ νὰ ᾖναί τις εὐτυχὴς εἰς τὸν γάμον του, πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ ἀκρι-

δῶς καὶ νὰ ἠξεύρῃ τοὺς πρώτους κανόνας τῆς ἀριθμητικῆς.

— Φρονῶ ὅτι ἀπατεύεσαι· ἕνας γάμος νὰ ἦναι τόση ὑπόθεσις!

Ὁ τὸ καστανόχρουν ἔνδυμα φορῶν καὶ ὁ σύντροφός του ἐχωρίσθησαν πάραυτα, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησαν ἀλλήλους, ἐγκαρδίως σφιγξαντες τὰς χεῖρας.

Β'.

Ἡ ἀνταμειβομένη ἀδιακρισία.

Ἄφησα τὴν θέσιν μου καὶ ἐγὼ, θέσας ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς τραπεζης τὴν τιμὴν τοῦ ποτοῦ μου. Ἐπιθυμία ἀπερίσκεπτος μ' ἔκαμε ν' ἀκολουθήσω τὸν λογιστὴν τοῦ γάμου· ἀλλ' ἦτο βραδὺς, ὡς ἄνθρωπος ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ ἅμαξαν, ἢ ὅστις ἠξεύρων καλλίτερον νὰ μεταχειρίζεται τὰ χρήματά του, ἀποφασίζει νὰ ὑπηρε-ῇ αὐτὸς ἑαυτόν. Τὸν ἐπρόφθασα, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐξήρχετο τῆς ὁδοῦ Βιέννης πρὸς τὸ βουλεβάριον.

— Κύριε, τῷ εἶπον πλησιάζων, μολονότι δὲν σᾶς γνωρίζω, συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς ἐρωτήσω τι. Ἤμην εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Φουά, ὅτε, ὄχι μακρὰν ἐμοῦ, συνωμιλεῖτε μετά τινος νεανίου γνωρίμου σας. Χωρὶς νὰ θέλω, προσήλωσα τὴν προσοχήν μου εἰς τοὺς λόγους σας, οἵτινες ἐκτὸς παραξενιῶν τινων, φέρουν τιμὴν εἰς τὴν κρίσιν σας, καὶ ἔρχομαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ἂν μοὶ τὸ συγχωρήσητε, ὁποίαν ἔννοιαν ἐδίδετε εἰς τὸ ἀξίωμά σας, ἰσχυριζόμενος ὅτι πᾶς συνετὸς ἄνθρωπος ὅστις θελήσῃ νὰ νυμφευθῇ, πρέπει πρῶτον νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὰς πρώτας τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Αἰσθάνομαι δυσκολίαν τινὰ νὰ συμβιβάσω τὸ στενὸν τοῦτο πνεῦμα τοῦ λογιστικοῦ μὲ τὸ ὀρθὸν τῶν ἰδεῶν σας εἰς ἀντικείμενον τόσον σπουδαῖον. Μήπως ἔχετε συμβολικόν τινα τρόπον νὰ ἐξηγῆσθε, ὡς ὁ Πυθαγόρας ὅταν ἐσύσταινεν εἰς τοὺς μαθητας του ν' ἀπέχωσι τῶν κυάμων, ἢ ὡς ὁ Κάτων ὁ Οὐτικὸς εἰς τὴν κλίνην τοῦ θανάτου του, μήπως θέλετε νὰ σωφρονίσητε τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Ὠδέρνιος ἔσχε αἴφνης τὸ διαπεραστικὸν βλέμμα του μὲ κατεμέτρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἡ ἀκινησία του καὶ τὸ βλέμμα τοῦτο μ' ἔκαμε νὰ ἐννοήσω ὅτι ὑπῆρξα παραπολὺ αὐθάδης.

— Συγγνώμην, κύριε, τῷ εἶπον· βλέπω ὅτι εἶμαι ἀγοραῖος. Ἀλλ' ἀρκεῖ, ἡ ἀδιακρισία μου δὲν πρέπει νὰ σᾶς φανῇ ὀχληρά. Ἐν τούτοις πιστεύσατε ὅτι, ἐὰν ἐγνωρίζετε τὸν ζῆλόν μου διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἠθέλετε μὲ συγχωρήσει. Σᾶς ἀφίνω κύριε, ζητῶν τὴν συγγνώμην σας.

Ἀπεμακρύνθην μετὰ ταῦτα· ἀλλὰ μόλις ἔκαμα δύο βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἠσθάνθην θλιβόμενον τὸν ὦμόν μου ὑπό τινος χειρός. Ἦτον ἡ τοῦ Ὠδερνίου μου, ὅστις μ' ἐσταμάτησε διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων·

— Νεανία, ἡ ζέσις σου μὲ θέλγει. Τὸ πιστεύω· ἡ φυσιογνωμία σου, ἣν πρὸ ὀλίγου ἐξέτασα εἶναι δι' ἐμὲ ἐγγύησις. Εἶναι ἔγγραφον ὃ δέχομαι. Ἐξηγοῦμαι. Ἐὰν δὲ ἐφαντάζεσο ὅτι βλέπεις ἐν ἐμοὶ ἕν τι πρωτότυπον ἤθελες ἀπατηθῆ. Εἶμαι ἄνθρωπος συνηθέστατος, μετὰ χρηστότητος καὶ ἐπιτυχίας διελθὼν τριάκοντα ἓξ ἔτη εἰς τὸ ἐμπόριον, οὗ ὁ πατήρ μου ὑπῆρξεν ὁ εὐτυχὴς δημιουργός. Τώρα δὲ μακρυνθεὶς τῶν ἐργασιῶν, ἐστοχάσθην νὰ νυμφευθῶ. Δὲν εἶμαι οὔτε ὁ Κάτων σας, ὁ ἐνάρετος, οὐδὲ ὁ Σάμιος φιλόσοφός σας ὁμιλῶν συμβολικῶς πρὸς τοὺς μαθητάς του. Μὴ προσμένητε τίποτε θαυμάσιον. Δὲν ἔχω ἄλλο νὰ σὲ δειξω εἰμὴ ἀριθμούς! Ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θέλεις ἐννοήσει τὴν ἀξίαν των. Ἀκολούθει μοι, ἢ μᾶλλον βαδίζωμεν ὁ εἷς παρὰ τὸν ἄλλον, ὑπὸ τὴν ἀκτίνα ταύτην τοῦ ἡλίου, ὅστις ἐφάνη πάλιν.

Ὁ καστανόχρουν ἔνδυμα φορῶν, ἀφοῦ περιεπάτησεν ἱκανὴν ὥραν σιωπηλὰς, ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ τὸν παρατηρῶ καὶ νὰ εὑρίσκω παράδοξόν τι ἢ μᾶλλον μυστηριῶδες εἰς αὐτὸν, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀντιγίου λιθοστρώτου καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν μικροῦ τινος μεγάρου. Ἡ θύρα ἠνεῴχθη. Ὁ ξένος, προηγούμενος πάντοτε, μὲ ὡδήγει κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ σπουδαστήριόν του, εἰς ὃ τὰ πάντα ἦσαν εἰς καλὴν τάξιν, βιβλία, πίνακες κτλ. ἔσυρεν ἐκ τοῦ γραφείου του ἓν φύλλον χάρτου ἀρκετὰ μέγα, ἐφ' οὗ, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀνέγνωσα δύο σειρὰς ἀριθμῶν· ἀκολούθως ἐκεῖνος κρατῶν αὐτὸν πάντοτε, ἐξεφράσθη οὕτω·

— Τοῦτο θὰ σᾶς εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς νὰ μὲ χρειασθῶσιν εἴ λόγοι, οὓς εἶπον ἐνώπιόν σου τὴν πρωΐαν ταύτην εἰς νεανίαν συμπατριώτην μου. ἐλθόντα ἐδῶ νὰ διατρέξῃ τὸ στάδιον τῶν γραμμάτων· (ἐὰν μ' ἐσυμβουλεύετο ἤθελα τὸν παρακινήσει νὰ κάμῃ καλλιτέραν χρῆσιν τοῦ καιροῦ του). Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ περὶ ἐμέ.

« Ἐραντάσθην ἅπαξ εἰς τὴν ζωήν μου νὰ ἐρωτευθῶ, ἀλλ' ὁ θεὸς μ' ἐφύλαξεν ὅτι δὲν ἐνυμφεύθην· διότι ἤθελον συνδέσει τὴν τύχην μου μετὰ θελκτικῆς τινος φιλαρέσκου, ἥτις ἤθελε διαταράξει τὴν ἡσυχίαν τῆς ζωῆς μου.

« Δύο νέαι, ἢ μᾶλλον δύο γυναῖκες, (διότι εἶχον ἤδη ὅλας τὰς χάριτας τοῦ φύλου των), ἐφείλκυον ἀμοιβαίως τὰ βλέμματα τῶν νεανιῶν τῆς πόλεως Κλερμόντης. Ἡ μὲν ἔζη εὐτυχὴς καὶ ἀγαπωμένη εἰς πλουσιωτάτην οἰκίαν, ἡ δὲ ὀλιγώτερον εὐκατάστατος ἐβιοτέχει τὴν οἰκίαν μιᾶς θείας της, ἐχούσης ἱκανὸν εἰσόδημα. Ἡ κατάστασίς μου καὶ τὸ ὄνομά μου ἐσυγχώρουν νὰ ἐπιζητῶ τὴν χεῖρα μιᾶς τῶν ὡραίων τούτων νεανίδων.

« Ἀποφασίσας νὰ πράξω ὁριστικόν τι μετά τινος τοιούτου λάχιστον λόγου, ἰδοὺ ποίαν μέθοδον μετεχειρίσθην, ν' ἀριθμήσω εἰς δύο προσθέσεις ἀριθμητικὰς, κατὰ πάντα εὐσυνηθείτους, τὰς θετικὰς ἢ ἀποθετικὰς ἰδιότητας τῶν δύο νεανίδων, ἐφ' ὧν ἐθεμελίουν τὰς ἐλπίδας τῆς εὐτυχίας μου· νὰ δώσω ἀξίαν ἀριθμητικὴν, ἀνάλογον εἰς τὴν ἀξίαν των, τήν τε πραγματικὴν καὶ τὴν φαινομένην, καὶ, ἀφοῦ σταθμίσω πάντα ταῦτα, νὰ σχηματίσω ἀνέκκλητον τὴν ἀπόφασιν. Ἔπρεπε νὰ ἔχω πρὸς τοῦτο ὀλίγον θάρρος, διότι καὶ τὸ ἓν μὲ ἤρεσκε καὶ τὸ ἄλλο ἐπεθύμουν. Αὐτὸς ὁ χάρτης σοὶ ἐξηγεῖ καλλίτερα τὴν ἰδέαν μου. . .

Καὶ συγχρόνως ὁ Κλερμοντιανὸς μοὶ ἐπρόσφερε τὸν χάρτην, ἐφ' οὗ ἀνέγνωσα κατὰ διπλογραφικὴν μέθοδον καταστρωμένα τὰ ἑπόμενα, ἐνῷ αὐτὸς καθήμενος ἐπί τινος ἀνακλίντρου, ἀνεγίνωσκε κεφάλαιόν τι τοῦ Μοντανίου, ὅστις, παντὸς ἄλλου συγγραφέως Γάλλου, εἶπεν πλειότερα δι' ὀλιγωτέρων λέξεων.

Γ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Ἐνεργητικὸν τῆς κυρίας Ἐρριέττης Ζ..

ά. Ἡ Ἐρριέτη Ζ .. εἶναι ἡλικίας εἴκοσι πέντε ἐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔχει τὸν νοῦν ἢ τὴν ἐπιτηδειότητα νὰ μὴ κρύπτῃ· διὸ δὲν ἐλέγχομεν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἂν καὶ δὲν ἦναι κόρη τῆς πρώτης νεότητος. Καὶ τῷ ὄντι, αὔριον θὰ εἶναι νέα γυνή, ἀλλὰ βραδύτερον γεροντοκόρη. Ὥστε τὸ κονδύλιον τοῦτο θέλει τῆς σημειωθῇ ὅπως ἀντικρύ. . . . . 0.

β'. Τὰ χαρακτηριστικά της εἶναι κανονικά, ἀλλ' ἡ φυσιογνωμία της εἶναι πλήρης ἐκφράσεως χαριεστάτης ἅμα καὶ εὐμενοῦς. Δὲν δύναται μὲν νὰ τὴν εἴπῃ τις ὡραίαν, ἀλλὰ νέαν θελκτικήν, Κατὰ τοῦτο τῆς δίδομεν ἀξίαν τεσσάρων, μονάδων ἤτοι 4

γ'. Τὸ ἐξωτερικὸν, ἄλλως τε, εἰς ἄκρον ἀνάλεγον θὰ ὑπολογισθῇ ἀντὶ τριῶν μονάδων, ἤτοι ἀξίας· . . . . . 3.

δ'. Τὴν αὐτὴν ἀξίαν θέλομεν ἀποδόσει εἰς τὴν καλὴν ὑγείαν της, συνέπειαν τοῦ εὐτυχοῦς τούτου ὀργανισμοῦ . . . . . 3.

έ. Βιβλία καλῆς ἐκλογῆς ἐπέρασαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς κυρίας Ἐρριέτης, ὠφελήθη ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἠμέλησε νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τῶν ἀναγνώσεών της καὶ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν, ἀποκτήσασα ὡς ἐκ τούτου εὐάρεστον πνεῦμα συνδιαλέξεως. Τὸ ἀξιέλογον τοῦτο προτέρημα, τὸ τοσοῦτον ἀναγκαῖον εἰς τὸν συζυγικὸν βίον δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ὀλιγώτερον τῶν ἓξ μονάδων, ἤτοι 6

ς'. Ὁ γλυκὺς καὶ εὔθυμος χαρακτὴρ αὐτῆς τὸν ὁποῖον οὐδεμία ἰδιοτροπία ταράττει, ὡς ἐχέγγυον τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης εἶναι ἄξιος πλειοτέρας προσοχῆς ἤτοι . . . . 7.

ζ'. Τὴν αὐτὴν ἀξίαν ἀποδιδομεν καὶ εἰς τὴν ἄκραν καθαριότητα, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπ' αὐτῆς καὶ εἰς τὰ τῆς οἰκίας της διατηρεῖ, ὅπερ εἶναι ἀπόδειξις ὅτι εἶναι καλὴ οἰκονόμος, ἤτοι . . 7.

ή. Πάντοτε ἐφρόνουν ὅτι γυνὴ ἄθρησκος δὲν δύναται νὰ ἦναι οὔτε καλὴ σύζυγος, οὔτε καλὴ μήτηρ. Τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο προτέρημα δὲν δύναται νὰ σημειωθῇ ὀλιγώτερον τῶν ἐννέα μονάδων, ἤτοι 9

θ'. Ἡ κυρία Ἐρριέτη δὲν ἔχει εἰσόδημα εἰμὴ πεντακόσια φράγκα κατ' ἔτος. Τοῦτο ὡς μὴ ἔχον οὐδεμίαν ἀξίαν θέλει σημειωθῇ ἀντὶ . 0.

ι. Ἀλλ' ἡ θεία της συγκατανεύει νὰ τῆς παραχωρήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ εἰσοδήματός της ἐκ 10 χιλ. φράγκων καὶ τοῦτο σημειοῦμεν . 2

Ἀνακεφαλαίωσις καὶ πρόσθεσις τῶν ποσοτήτων δι' ὧν εἶναι δίκαιον νὰ τὴν πιστώσωμεν 41.

Ἐνεργητικὸν τῆς κυρίας Σοφίας Β . . .

ά. Ἡ κυρία Σοφία Β. . . ὡς νεωτέρα κατὰ πέντε ἔτη τῆς κυρίας Ἐρριέττης, πρέπει νὰ ἔχῃ κέρδος τριῶν μονάδων, ἤτοι . . . 3.

β'. Ἡ Κ. Σοφία εἶναι προικισμένη μὲ πλειότερα ἀξιέραστα κοινωνικὰ προτερήματα, χορεύει μετὰ πλειοτέρας χάριτος· ἡ φωνή της ἔχει ἤχους θελκτικωτέρους, καὶ ἄδει εἰς τὰς μουσικὰς ἑσπερίδας θυμάσια. Ἀλλὰ τὰ προτερήματα ταῦτα ἀποκαθίστανται σχεδὸν ἀνωφελῆ εἰς τὴν σύζυγον, διότι αἱ οἰκιακαὶ φροντίδες δὲν δύνανται νὰ τῇ παρέχωσι χρόνον πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν. Ἐν τουτοις ἂς προσθέσωμεν καὶ διὰ ταῦτα τρεῖς μονάδας, ἤτοι . . 3.

γ'. Φαίνεται πρὸς τούτοις ὅτι εἶναι ὑγειοῦς κράσεως, καθὼς καὶ ἡ Ἐρριέτη· ἀλλ' αὕτη εἶναι προδήλως χαριεστέρα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον προσοχῆς· ἀλλ' ἡ ἀξία αὕτη δὲν δύναται νὰ σημειωθῇ πλειότερον τῶν τεσσάρων μονάδων, ἤτοι . . . . 4.

δ'. Τὸ μειδίαμά της εἶναι θελκτικὸν, καὶ ἐν γένει ἔχει τρόπους ἐπαγωγούς. Τὸ προτέρημα τοῦτο ἐλλείπει ἀπὸ τῆς Ἐρριέτης, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σημειωθῇ εἰμὴ ἀντὶ τριῶν νέων μονάδων, ἤτοι . . . . 3.

έ. Ὁμολογῶ ὅτι κατὰ μίμησιν τῆς κοινωνικῆς τάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κ. Σοφία ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσαχθῇ σύβολος ἀναγνωρίζει τὴν θρησκείαν, εἰμὴ ἐξ ἀνάγκης. Τοῦτο πολὺ μὲ λυπεῖ. Τὸ τῶν ἀνθρώπων σέβας, λέγουσι, σώζει πολλὰς ἀρετὰς, ἔστω· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι κάλαμος καμπτόμενος συχνότατα ὑπὸ τῆς χειρὸς, ἥτις στηρίζεται ἐπ' αὐτοῦ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν προτιμῶ εἰς τὴν σύζυγον τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, τὰς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐμπνέῃ καθεκάστην εἰς τὰ τέκνα της, διὰ νὰ μὴ παραγνωρίζωσι τὰ πρῶτα πρὸς τὴν μητέρα των καθήκοντα.

Ἐν τούτοις τῆς Κ. Σοφίας οὔσης νεωτάτης, δύναται ὁ σύζυγος αὐτῆς ν' ἀναλάβῃ τὰ χρέη ταῦτα τὰ παρημελημένα τῆς ἠθικῆς Ἐκ τούτου περιοριζόμεθα μόνον νὰ μὴ δώσωμεν οὐδεμίαν ἀξίαν εἰς τὸ κονδύλιον τοῦτο . . 0.

ς'. Ἡ προῖξ τῆς Κ. Σοφίας εἶναι σημαντικὴ, καὶ ἡ κληρονομία ἐκ τοῦ πατρός της θέλει τὴν διπλασιάσει. Τοῦτο εἶναι ἀσφάλεια κατὰ τῶν περιπετειῶν τῆς τύχης, ἐκτὸς γενικῆς τινος ἀναστατώσεως τῆς Εὐρώπης. Ὅταν γυνή τις δὲν ὠφελεῖται πολὺ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀτομικῆς ἀξίας δυναται, ἀπεφεύγουσα τὴν ἀλαζονίαν, νὰ ἦναι ἐξαίρετος γυνὴ, πρὸς δὲ, ὅπερ καὶ βέλτιον, νὰ τείνῃ συνεχέστερον χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν δυστυχῆ. Ἀλλὰ τὸ προτέρημα τοῦτο (καὶ ἂς ὀνομάσωμεν προτέρημα τὴν προῖκά της,) πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ μονάδων . . . αἵτινες δὲν πρέπει νὰ ἦναι ὀλιγώτεραι τῶν ἓξ ἤτοι 6.

ζ'. Ἡ Κ. Σοφία φυσικῶς πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἕξιν τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, ὡς ἡ Ἐρριέτη, μ' ὅλον ὅτι βεβαίως θὰ τὴν ἀποκτήσῃ. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ συγκρίνωμεν τὰς ἁπλὰς διαθέσεις μὲ τὰς ἐξησκημένας, καὶ ἡ πεῖρα πάντοτε τιμᾶται πολλοῦ. Ἐν τούτοις δὲ ἡ Κ. Σοφία δύναται εὐκόλως νὰ γίνῃ ἔμπειρος, ἂς σημειώσωμεν τὸ προτέρημα τοῦτο ἀντὶ δύο μονάδων, ἤτοι . . . . . 2.

ή. Εἶχον σκοπὸν νὰ ἐκτιμήσω πολὺ τὰς

σχέσεις τῆς Σοφίας, ἀλλὰ παρετήρησα ὅτι τοιαῦται σχέσεις δὲν εἶναι πάντοτε ἀπηλλαγμέναι δυσαρέστων συνεπειῶν, διότι συμβαίνει πολλάκις νὰ γίνεται τις ὑπεύθυνος διὰ τὰ σφάλματα ἢ τὰς τρέλλας εἴτε ἀδελφοῦ τινος, εἴτε ἀνεψιοῦ. Τοιοῦτοι κίνδυνοι σμικρύνουσιν ἐπαισθητῶς τὰ πλεονεκτήματα τῆς πολυαριθμου συγγενείας, χωρὶς ὅμως νὰ τῆς ἀφαιρέσωσι τὴν ἡδονήν, ἥτις δύναται νὰ πηγάσῃ ἐκ τούτων.

Ὅθεν δὲν θέλω σημειώσει τὸ προτέρημα τοῦτο πλειότερα τῶν δύο μονάδων, ἤτοι . 2.

Ὁλικὴ ποσότης τῶν προτερημάτων τῆς Κ. Σοφίας . . 23

Ἐνεργητικὸν τῆς Κ. Ἐρριέτης 41

Ἐνεργητικὸν τῆς Κ. Σοφίας 23

Ἰσολογισμός. ἀπὸ 41 ἀφαιρ. 3, μένουν 8
ἀπὸ 3 ἀφαιρ. 2, μένει 1 ἤτοι 18.

Ἐκ τούτου δῆλον λοιπὸν, ὅτι ἡ κυρία Ἐρριέτη ἔχει δεκαοκτὼ μονάδας πλειότερον τῆς Κ. Σοφίας Β. καὶ ἐκείνην θέλω νυμφευθῇ, ἐὰν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προτιμηθῶ παρ' αὐτῆς.

Ἐγένετο εἰς Κλερμόντην τῆς Ὠβερνίας, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρων διαρκῆ σκέψιν, τὴν 17 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 18 . .

(Ὑπογρ.) ΙΩΣΗΦ ΔΕΡΟΧΗΣ
πρώην ἔμπορος.

Δ'.

Δίσταγμὸς καὶ δοκιμή.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἐπλησίασα τὸν ἔντιμον Κ. Δερόχην, οὗ τὸ ὄνομα μ' ἔγειρε τέλος γνωστὸν καὶ τῷ ἀπέδωσα τὸν πινακά του, λέγων αὐτῷ.

— Ὁ ἰσολογισμός σας οὗτος κατὰ διπλογραφίαν κατεστρωμένος εἶναι ἐντελής. Οὐδεὶς ἤθελεν ἐπιτύχει τόσον· ἀλλὰ, μολονότι εἰς τὴν ἀφαίρεσιν σας ἀναγνωρίσατε, (κατὰ δικαιότατον λόγον) μίαν ὑπεροχὴν δεκαοκτὼ μονάδων διὰ τὴν Κ. Ἐρρίεταν ἤθελον ὅμως φοβηθῆ μήπως τὸ θελκτικὸν μειδίαμα τῆς νεάνιδος Σοφίας, ἐὰν ἐξετίθεσθε εἰς τὴν ἐπίρροιαν του, σᾶς ἀνέτρεπε τὰ σχέδια.

— Ἔχετε δίκαιον, ἐτανέλαβεν οὗτος, καὶ τὸ ὑπεξέφυγα, καθὼς σᾶς τὸ εἶπα μετ' εἰλικρινείας.

Εἰς τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν ἐμπόρου τινὸς τῆς πόλεως εἰς ἣν ἤμην προσκεκλημένος, ἡ Κ. Ἐρρίετη, ἐμποδισθεῖσα ἔκ τινος ἀδιαθεσίας τῆς ἀναδόχου της, δὲν παρευρίσκετο, ἀλλ' ἡ κυρία Σοφία ἔλαμπεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὡς ὡραιότατος καὶ χαριέστατος στολισμός. Ἐχόρευσαν· ἡ ὥρα τοῦ μεσονυκτίου ἐσήμανε· τὰ δυο φατνώματα πλαγίας τινὸς θύρας ἠνοίχθησαν, καὶ ἐνώπιόν μας παρουσιάσθη τράπεζα πολυτελὴς, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐχύθη σωρηδὸν τὸ πλῆθος. Ἤμην πλησίον τῆς Κ. Σοφίας, ἥτις ἔθεσε μετὰ οἰκειότητος τὴν χαρίεσσαν χεῖρά της εἰς τὸν βραχιονά μου. Ἡ ἀπροσδόκητος αὐτὴ προσπέλασις μ' ἐπροξένησε συγκίνησιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας εἶπον εἰς αὐτὴν μυρίους χαριεντισμοὺς καὶ ἀνοησίας.

Δὲν θέλω σᾶς τὸ κρύψω, κύριε, ὅτι ἐπανελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου ἐφοβήθην βλέπων διαταραχθεῖσαν τὴν ἀπόφασίν μου. Ἐν τῇ ταραχῇ μου, διέτρεχον τὸν θάλαμον, μὲ βήματα μεγάλα, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου· καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἔτυψα τὸ μέτωπόν μου δὶς ἢ τρίς. Τέλος εὐτυχὴς ἰδέα μ' ἔκαμε ν' ἀνοίξω τὸ γραφεῖόν μου· καὶ ἀνέγνωσα ἐκ νέου τὸν ἰσολογισμὸν ὃν συνέταξα τὴν προτεραίαν· ἐπληροφορήθην ἐμαυτῷ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀριθμῶν μου, ἠρεύνησα τὰ αἴτια, ἅτινα μοὶ ὑπηγόρευσαν τὰς ποσότητας, καὶ προσηλώθην εἰς αὐτὰ τοσοῦτον, ὥστε τὴν ὑστεραίαν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔκαμον τὴν δοκιμὴν τῆς ἀριθμητικῆς μου ταύτης πράξεως. Ὑπῆγα εἰς τὴν θεὰν τῆς Κ. Ἐρριέτης διὰ νὰ τὴς ζητήσω τὴν χεῖρα τῆς ἀνεψιᾶς της.

Η Κ. ΣΟΦΙΑ Β.

Καὶ καλὰ ὅτι δὲν τὸ ἀνέβαλα, διότι τὴν ἑπομένην ἑβδομάδα, ἡ κυρία αὕτη ἔλαβε, διὰ τοῦ συμβολαιογράφου της, τὴν εἰδηνὴν κληρονομίας 80,000 φράγκων, προερχομένην ἔκ τινος φίλης της προσφιλοῦς, ὑποκυψάσης εἰς φθίσιν. Ἐννοεῖτε, κύριε, ὅτι ἔπρεπε νὰ χαρῶ διότι ἡ αἴτησίς μου ἐγένετο δεκτὴ πρὶν τῆς αὐξήσεως τῆς προικὸς, βεβαίως ἄνευ ἐπιρροῆς τινος ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων μου, ἀλλ' ἤτις ἠδύνατο ἄλλως νὰ ἐκληφθῇ ἀπὸ τὸ κοινόν· ἀγνοῶ μάλιστα μήπως εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἤθελον μεταβάλλει γνώμην, ἢ τουλάχιστον ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασίν μου.

Ἀλλ' ἔχω νὰ σᾶς δείξω μίαν τελευταίαν ἀπόδειξιν τῆς καλῆς τάξεως τῶν λογαριασμῶν μου, λάβετε τὴν καλοσύνην νὰ μὲ συνοδεύσετε.

Ε'.

Κέρδος καθαρόν. Ἀπόδειξις.

Προπορευομένου τοῦ Κ. Δερόχη, εἰσήλθομεν εἰς αἴθουσαν πλουσίως ἐστολισμένην, ἐν ᾗ παρά τι πολύχορδον (piano) οὗτινος τὸ ἀβάκιον ἔφερε τετράδια συμφωνίας τινὸς τοῦ Βιτόβεν, οὗ μακρὰν ὀκριδάντος τινος ζωγραφικοῦ ἐξ ἀναγλύφου, εἰς ὃ ἐκρέματο ὑδρογραφία σχεδὸν τελειωμένη, εἶδον δύο νεάνιδας, ἐνδεδυμένας μετὰ κοσμιότητος διακεκριμένης καὶ φυσικῆς τὴν πρωϊνὴν ἐσθῆτά των· παρ' αὐτὰς δὲ νέαν τινὰ γυναῖκα

Η ΚΥΡΙΑ ΕΡΡΙΕΤΤΗ.

(λέγω νέαν, ἄν καὶ εἱ λογαριασμοὶ τοῦ συζύγου της μ' εἶχον εἰπεῖ ὅτι ἔμβαινεν εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας). Καὶ πραγματικῶς ἡ Κ. Δερόχη εἶχε τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τῶν ἐτῶν, οὐδεὶς ὅμως ἠδύνατο νὰ τὸ πιστεύσῃ, διότι ἡ δροσερότης τῆς χροιᾶς, ἡ στιλπνότης τῶν ὀδόντων, ἡ ὡραιότης τῶν μελανῶν ὀφθαλμῶν, τῶν διὰ μακρῶν βλεφαρίδων ἐστολισμένων, καὶ ἡ γλαφυρότης τῶν δύο ἐβενίνων ὀφρύων της, ἀπετέλουν τὴν φυσιογνωμίαν της ἐκφραστικήν. Τὸ χαρίεν τοῦτο σύνολον ἐνεποίησεν ἐν ἐμοὶ τοιαύτην ἔκπληξιν, ὥστε, μετὰ τὰς συσήθεις προσαγορεύσεις, ἔκλινα εἰς τὸ οὖς τοῦ Κ. Δερόχη καὶ τὸν ἠρώτησα ἂν ἡ σύζυγός του ἐγνώριζε τὸν ἰσολογισμόν.

Νεύσαντος ἐκείνου καταφατικῶς, ἐτόλμησα νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς·

— Τώρα, ὅτε ἠξιώθην τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ νὰ σᾶς εἴδω, ἤθελον ὀρκισθῆ, κυρία μου, ὅτι εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ὁ Κ. Δερόχης σᾶς ἠδίκησε κατὰ πολλὰς μονάδας . . .

— Ὁ Κ. Δερόχης, ἀποκρίνεται ἡ ἀξιέραστος γυνή, εἶναι ὀλίγον ἀδιάκριτος· ἀλλ' ὁ λογαριασμός του, καθόσον ἀφορᾷ ἐμὲ, εἶναι δικαιότατος καὶ μάλιστα πολλὰ εὐνοϊκός.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπανέλαβον, πιθανὸν νὰ ἀπατῶμαι ἐγὼ, ἀλλ' εἰλικρινῶς χωρὶς νὰ σᾶς κολακεύσω, ἐπιμένω εἰς τὴν γνώμην μου.

— Πιθανὸν, ἐπανέλαβεν ἐρυθριῶσα ἡ κυρία, οὐδὲ ὑμεῖς, οὐδὲ ὁ Κ. Δερόχης νὰ μὴν ἠπατήθητε. Καὶ ὄντως ἐὰν ἡ εὐτυχία δὲν καλύνει μίαν γυναῖκα, διατί, τοὐλάχιστον, νὰ μὴ τὴν διατηρῇ νέαν ;

Καὶ ἔῤῥιψε βλέμμα στοργῆς πρὸς τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα της. Τὸ βλέμμα τοῦτο, εἱ ἁπλοῖ οὗτοι λόγοι, μ' ἀπεκάλυψαν τὴν κατάστασιν ὁλοκλήρου οἰκογενείας, ὡς νὰ εἶχον συζήσει καὶ ἐγὼ πολλὰ ἔτη ἐν αὐτῇ ταύτῃ. Θέλων νὰ γράψω τὴν ἱστορίαν της, δὲν θὰ ἐδοκίμαζα οὐδεμίαν δυσκολίαν· εἶχόν τὴν καλλιτέραν ὑπόθεσιν ἐνώπιόν μου. Ἀνὴρ, γυνὴ, τέκνα τὰ πάντα μοὶ ἦσαν γνωστὰ, τὰ πάντα ἦσαν εὐλογημένα παρὰ Θεοῦ, ὑπὸ τὴν στέγην ταύτην, ἑστοιχημάτιζον ὅτι καὶ οἱ ὑπηρέται ἦσαν εὐτυχεῖς.

Δὲν ἔσπευσαν νὰ μοὶ δείξωσι τὸ χαρτοφυλάκιον τὸ περιέχον τὰς ὡραίας σκιαγραφίας τῆς Κ. Ἰωσεφίνας, τῆς πρωτοτόκου τῶν δύο ἀδελφῶν· οὔτε νὰ παρακινήσωσι τὴν Κεκιλίαν, τὴν νεωτέραν ἀδελφὴν νὰ παίξῃ τὸ κύμβαλον ὅπερ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐπισκέψει, εὗρισκον εὐαρμοστότατον.

Δείξας εἰς τὴν Κ. Δερόχην ὅτι ἐπεθύμουν νὰ τὴν ἐπανειδω, καὶ ζητήσας τὴν ἄδειαν ταύτην, ἤκουσα εἰς ἀπάντησιν τὰς λέξεις ταύτας.

— Ἀρκεῖ, κύριέ μου, ὅτι σᾶς παρουσίασεν ὁ σύζυγός μου. Λέξεις προφερθεῖσαι μὲ χαριέστατον τρόπον, τὸν ὁποῖον ὁ Κ. Δερόχης ἐπεδοκίμασεν.

Ἀποχαιρετήσας τὴν κυρίαν κατέβην μετὰ τοῦ συζύγου ἀπὸ τοῦ πρώτου πατώματος μέχρι τοῦ ἰσογαίου. Μέλλων δὲ νὰ διαβῶ τὰς τελευταίας βαθμίδας ἐπεθύμησα νὰ μάθω τί ἀπέγεινεν ἡ κυρία Σοφία Β

— Μὴ ὁμίλει περὶ αὐτῆς ! ἀπεκρίθη αὐτὴ ὑπανδρεύθη παχύσωμόν τινα βαρόνον τῆς Γερμανίας· μὴ ἐπιθυμοῦσα, ὡς ἔλεγεν, ἄλλο τι εἰμὴ νὰ ἑνωθῇ μετ' ἀνδρὸς τιτλοφόρου, ὡς διὰ νὰ ψεύσῃ ὅτι μ' ἐζήτησεν, ὅπως εἶχεν ἀκουσθῆ εἰς Κλερμόντην. Τώρα σύρει τὸν καλὸν καϑαθὸν σύζυγόν της εἰ; ὅλα τὰ θερμὰ λουτρὰ τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ τὸν ἰατρεύσῃ ἀπὸ νόσου; φανταστικὰς, διότι τρώγει ὡς ὄναγρος καὶ πίνει ὡς ναίτης.

Ἀλλ' ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς Βαρόνης εἶναι νὰ περιοδεύῃ, ἐπιδεικνύουσα εἰς τὸν κόσμον ὅλον τὰς κομψὰς ἐσθῆτας καὶ τοὺς ἀδάμαντάς της, τὰ τρίκαπτα, τὰ καπελίνά της καὶ τὴν παρηκμακυῖαν σχεδὸν ἡλικίαν της. Ἆ ! πόσον εὐθυνὰ τὴν ἐγλύτωσα ! Καὶ ἂς λέγουν, ὅτι οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα εἰσὶν ἀνωφελῆ, ὅταν πρόκηται νὰ περὶ συζυγίας !

Μετὰ ταῦτα ἐχωρίσθημεν, συνθλίβοντες τὰς χεῖράς μας μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἐνταμωθῶμεν πάλιν.

Π. Η.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ Ο ΣΙΛΒΕΣΤΡΗΣ.

(Ἐκ τῶν σημειώσεων Ἕλληνος περιηγητοῦ)

—o—

Τῷ Κ. Γρόσσῃ, τεκμήριον ἀναμνήσεως.

Διαμένων ἐν Φλωρεντίᾳ, περιειργαζόμην ἀνέκαθεν τῶν καλλιτεχνῶν της τ' ἀπειράριθμα ἐργαστήρια· ἀρχαία δέ τις οἰκοδομὴ, ποτὲ μοναστήριον, ἐμπεριέχει, ὡς γιγαντιαία κυψέλη, ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν, καὶ ἰδίως ζωγραφεῖα, ἐν οἷς ἡ φοίτησις πολὺ μ' ἔτερπε. . . .

Πίνακες δὲ καὶ γύψου ἐκμαγεῖα προσαρτῶνται ἀτάκτως ἐπὶ τῶν τοίχων. καὶ ὀκρίβαντες ἵστανται τῇδε κἀκεῖσε, ἀνέχοντες ἐπεξεργαζόμενα εἰκονογραφήματα· παρὰ τὴν τράπεζαν δ' ἐφ' ἧς κεῖνται σωρηδὸν καὶ ἀνάμικτα φιάλαι καὶ κύστεις πλήρεις βαφῶν, γραφίδες, πυξίδια, διαγράμματα, κάλαμοι γραφικοὶ, μολυβδογραφι-